La falsificació de la història americana

Autor: Joan Fortea
Data de publicació: 17-07-2019

Segon article d'En Joan Fortea. A quina província es troba el port de Palos?

1.- La pregunta
En acabar de llegir l'article Com fou que es va descobrir Amèrica sorgia la pregunta següent: ¿com és que, si el descobriment d'Amèrica fou una iniciativa catalana, finançada amb diners catalans i realitzada per gent catalana, fou el regne de Castella el que es va fer amb tots els mèrits i beneficis derivats de tal descobriment?

2.- Què era Castella, què era Catalunya i què és Espanya
A finals del segle XV, Catalunya i Castella eren regnes sobirans amb sistemes econòmics, polítics, jurisprudencials, socials i culturals desconnectats: feudalisme al regne de Castella, gremialisme al regne de Catalunya. En aquest context, el rei de Catalunya Ferran II es va casar amb Isabel I, la reina de Castella, cosa que no va impedir que tots dos països mantinguessin rigorosament separats els seus respectius regnes i negocis sota l'estreta vigilància de les respectives corts nacionals.

Carles I, nét de Ferran II, un home afectat per la síndrome d'Asperger i criat per la família Habsburg als Països Baixos per tenir un esperit autocràtic i totalitari va fusionar els dos països en la fins aleshores desconeguda entitat "Espanya", on el govern és assumpte exclusivament castellà, i va recórrer a maneres militars per suprimir les Corts i posar els territoris mediterranis i americans de Catalunya en mans de senyors feudals castellans, més fàcils de manegar.

Per consolidar el cop d'estat, la corona "espanyola" segrestà o, si no, adulterà o falsificà qualsevol document que acredités l'origen català del descobriment i la colonització inicial catalana del nou món, i així va transformar l'acompliment català en una "proesa espanyola", prenent bona cura tanmateix de fer que "Espanya" esdevingués el sinònim operatiu de Castella. Una dada que exemplifica les falsificacions castellanes és que a les cròniques oficials es continua afirmant que Colom va salpar per "descobrir Amèrica" des del port de Palos, a la província d'Huelva (territori castellà). Però el port de Palos a la província d'Huelva no existeix i mai no ha existit. El que existia i encara existeix a

Huelva és el poble de Palos de la Frontera, a uns 30 km terra endins, al nord de la costa. A més, als portolans d'aquella època no es fa menció de cap port amb el nom “Palos”. Per contra, a aquests portolans sí que figura el port de Pals a la costa catalana. Com que a Castella, a finals del segle XV, no es construïen pas caravel·les, però Pals tenia una drassana que ja les construïa per abastir l’activa navegació comercial catalana, s’arriba a la conclusió que Pals hauria estat el port de sortida de Colom, fet que també és assenyalat per altres indicis.

No només el nom català de Joan Colom es va disfressar convertint-lo en "Cristóbal Colón", sinó que els altres noms catalans involucrats van patir també el mateix tractament, com ara el del primer cronista americà, Barthomeu Casaus, el nom català del qual es va convertir en el nom castellà Bartolomé de las Casas.

Signatura de "Bartolomé de las Casas",
bisbe de Xiapas (1543-50). Es llegeix
"Fra Barthomeu Casaus" i "Ep.("bisbe)
Segons Jordi Bilbeny, el nom
"Barthomeu", així com el cognom
"Casaus" (tots dos són noms catalans)
revelarien la catalanitat del bisbe,
en contra de l'adaptació ‘espanyola’,
que posa el seu origen a Sevilla.

Finalment, la criptocastellana corona espanyola va prohibir a la gent catalana de trepitjar terra americana sota pena d’execució sumària al mateix indret on se’ls trobessin...

I així va ser com Castella, un país només que feudal, que mai no havia tingut cap traça ni interès pel comerç d’ultramar (i que encara no en té), aconseguí aprofitar-se dels beneficis de la indústria catalana.

3.- El nom ‘Amèrica’

D’algunes poques evidències que han romàs arran dels segrests documentaris castellans, es pot constatar que Colom es va adonar aviat que al costat de les Antillies hi havia un continent, al qual va donar el nom d'Aymèrica en reconeixement al seu camarada Aymerich Despuig.

Però des de Castella s'afirma que la idea de donar el nom d’Amèrica al nou continent prové del grup format per Vautrin Lud, Mathias Ringmann, Martin Waldseemüller i Jean Basin, autors de l’obra Cosmographiae Introductio, datada oficialment del 1507, els quals van anomenar el nou món com "Amèrica" (no pas Amèriga!) en reconeixement al florentí Amerigo Vespucci, doncs "No veiem res que impedeixi raonablement de dir-li ‘la Terra d'Amerigo’ d'acord amb el nom del seu gran descobridor, o simplement Amèrica perquè Europa i Àsia també han rebut els seus noms de dones".

Tingueu en compte, però, que Amerigo no és el gran descobridor del nou món. Encara més, examinant el planisferi que acompanyava el text d’aquella citació, es comprova que la terra a la qual aquest grup dona el nom d’Amèrica no és la de tot el continent, sinó només la de la regió de la Patagònia, les costes orientals de la qual Amerigo reclamava haver visitat.

La Patagònia a la 'Cosmographiae Introductio', datada al 1507

Una palesa i estúpida errada que revela el Cosmographiae Introductio com a frau és la d’atribuir la propietat de tot el continent al regne de Castella en data tan primerenca com el 1507. I és que a molts documents encara existents, fiables i datats molt més tard, com ara el testament del rei català, del 1516, on Ferran II nomena la seva filla Joana reina de Catalunya i dels territoris catalans, citant explícitament el continent americà, o molts mapes d’Amèrica que mai van ser sota el control "espanyol", com els de Luis Lázaro (1563), de Nicolas Desliens (1567), de Diogo Homem (1568), de Domingos Teixeira (1573, de Sebastiaõ Lopes (1583), de Baptista Banzio (1589), o de Luis Teixeira (1600), en els quals la possessió de les colònies al continent americà està totalment atribuïda al Regne de Catalunya.

Planisferi de Domingos Teixeira, 1573. El continent americà es troba tot ell sota senyeres catalanes
exceptuant-hi, en virtut del Tractat de Tordesillas de 1494, les terres a l’est del meridià que passa

a uns 2220 km a l'oest de les illes de Cap Verd.

La data real de Cosmographiae Introductio no pot ser anterior a la de qualsevol d'aquests documents.

4.- Amerigo i Colom

En una altra versió llegim que Amerigo fou el primer cartògraf "a adonar-se" (també de vegades es diu "demostrar") que les illes i el continent americà no són part de l'Àsia oriental "com Colom sempre cregué", sinó que formen un continent separat, fins ara desconegut pels europeus.

Tingueu en compte, però, que aquestes afirmacions són incompatibles amb les qualificacions navals de primer nivell que Colom havia de tenir necessàriament, no només per recollir fons catalans per iniciar el primer viatge i endinsar-se en el desconegut Oceà Occidental, sinó també per tornar directament del nou món a Europa sense passar per La Gomera (havia de navegar seguint diferents estrelles, el significat de les quals havia de saber entendre) i, a més a més, perquè al segon viatge va encertar el lloc al nord d'Haití on havia deixat les restes de la nau Santa Maria.

Colom, després d'haver navegat diverses vegades al nou món per arribar a punts previstos, ens confirma que era expert en l'art del quadrant i de l'astrolabi per situar el vaixell i la terra en un mapa de meridians, la qual cosa vol dir que ell era medul·larment conscient de la circumstància que Aymerica es troba a 3.000 km d'Europa i no pas a la desproporcionadament major distància de 27.000 km necessaris per ser una part de l'Àsia oriental, lloc, d'altra banda, al qual tant ell com els especialistes sabien que no es podia pas arribar amb les caravel·les de què disposava.

Per tant, hem d'entendre que la declaració oficial que Amerigo ha estat el primer home a "adonar-se" que les illes i el continent americà no formen part de la exageradament molt més llunyana costa asiàtica ha de ser intencionadament maliciosa... i que és irreflexiva en els historiadors que la repeteixen.

També cal observar que els investigadors moderns coincideixen en el fet que els pocs escrits existents atribuïts a Amerigo descrivint els seus viatges, mostren tantes deficiències, són tan imprecisos i inclouen errors tan grollers, que no poden ser sinó produccions apòcrifes.

A més, Amerigo va ser posteriorment nomenat instructor a l'escola naval de Sevilla. A causa d'aquest fet, tenim un parell d'oportunes evidències sobre l'absoluta carència de competència nàutica en aquest home. D'una banda, està documentat que els pilots de l'escola es van amotinar contra ell perquè se sentien humiliats pel fet d'haver de ser examinats per una persona "sense experiència pròpia en navegació"; llavors, si Amerigo no tenia experiència pròpia en navegació, no va navegar cap a Amèrica. I, segon, d'acord amb els experts actuals, les tècniques de posicionament astronòmic que Amerigo ensenyava a l'escola naval de Sevilla són bàsicament inútils. Aleshores, si les tècniques de posicionament astronòmic d'Amerigo són essencialment inútils, el mapatge del nou continent que es diu dibuixat per Amerigo ha de consistir en còpies dels mapes originals de Colom, misteriosament desapareguts.

Als escrits atribuïts a Amerigo no hi ha cap referència a quantes expedicions va fer. A més cap document de l'època no esmenta cap expedició d'Amerigo. El seu mèrit personal i històric podria ser tan senzill com el de tenir un nom tolerablement similar al d'Aymerich.

El paper atribuït oficialment a Amerigo té sentit si s'entén que és material castellà forjat per treure del català Colom el mèrit d'haver descobert el nou món.

5.- Epíleg

El fet força estrany en aquest segle XXI que l'actual govern "espanyol" no permeti l'accés (ni tan sols als historiadors) als arxius històrics dels segles XV i XVI, es pot entendre si se suposa que contenen documents com ara els inexplicablement desapareguts llibres de bitàcola, cartes i mapes originals de Colom, així com altres documents significatius que, per ordre real, van ser segrestats de biblioteques privades i monàstiques.

El motiu pel qual aquests documents històrics continuen prohibits al coneixement històric hauria de ser perquè aquests documents revelen que Castella no va pas descobrir Amèrica i perquè "Espanya" encara és només Castella.

Pensant en això, és força estrany que els historiadors oficials "espanyols" no alcin un clam acadèmic a l'estat "espanyol", demanant explicacions sobre com és que "Espanya" va gestionar durant els segles XV i XVI un fet tan important i decisiu en la història de la humanitat sense que ara deixi consultar documents originals que puguin permetre l'estudi, la comprensió i la corroboració d'aquesta valuosa gesta "espanyola", mentre que, aquests mateixos

especialistes, es dediquen a silenciar i aïllar altres estudiosos que, filant premisses històriques originals, arriben a conclusions diferents d'aquelles que "Espanya" proclama que cal prendre-les com la sola veritat "espanyola" (com ara que Palos és un port a Huelva).

Joan Fortea

Sumari bibliogràfic:

Manuel Tuñón de Lara. Historia de España. Editorial Labor, 1991.
Wikipedia.
Cerca Google.
Jordi Bilbeny. Totes les preguntes sobre Cristòfor Colom. Llibres de l'Índex 2003
Enric Guillot. Descoberta i conquesta catalana d'Amèrica. Librooks 2012.
Records personals del que m'ensenyaven a l'escola.